

ДО УЧИТЕЛКАТА ЯНА 3.: ЗА МОЛИТВАТА

Твоят мъж е атеист и това отравя целият ти живот. Безбожието ражда у него всички възможни под небесата злини: той е раздразнителен, безнравствен, сърдит, коравосърдечен, злобен. Целият е пакост и отрова. Нито човек, нито животно. Сянка на човек и сянка на животно, управлявана от някакъв тайнствен зъл дух. Страда от „културна“ лудост, защото още от училище е излязъл с идеала: култура вместо Бог!

Нищо друго не ти остава, сестро моя, освен да се молиш на Единствения, Който може да ти помогне. Нищо не помага! Дори да се обърнеш към конгреса на европейските лекари, да призовеш на помощ парламенти и научни академии, Обществото на народите или армиите на всички държави - нищо няма да му помогне. Лудият ще си остане луд, маниакът - маниак, сянката - сянка. Може да му помогне единствено Неговият Създател, т.е. Онзи, с Когото той, нещастният, е във вражда; Онзи, на Когото той, земният червей, е обявил война. Само Той може да го спаси, ако Го умилостивиш с твоите молитви.

Веднъж попитах една моя сродница от Белград, чия слава празнува тяхното семейство.

- На свети Георги и на свети Лука - отговори ми тя.

- А защо имате две слави?

- Свети Георги е стара слава на нашия род, а свети Лука славим, защото той спаси моя мъж от плен. По време на окупацията австрийците го арестуваха, за да го интернират. Тогава аз, плачейки, паднах на земята и три часа се молих на свети Лука - защото това се случи на празника му, - като обещах, ако освободят мъжа ми, да му празнуваме слава като на свети Георги. Молах се с надежда, въпреки че всяка надежда изглеждаше изгубена. И още докато стоях на молитва, моят мъж се върна у дома.

Виждаш ли, че нашият Бог е жив и помага на онези, които Му се молят? Опитай и ти, с вяра и надежда!